

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra ASMADÆUS

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 444. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889641106032/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

— Ja, naturlig! svarede hun og satte forsigtig, med begge Hænder, Hatten til Rette paa det blanke Haar.

Han vilde svare, men standsede, da det i det samme bankede paa Døren.

— Kom! sagde Signe og saa hastigt ned over sig og hen paa Døren, knejsende, med en lille forbavset Stirren.

Døren aabnedes langsomt, og en lavvoksen, færladen, skulderbred Mand i brun Sommerfrakke og med rund Hat paa Hovedet skød sig ind gennem Døraabningen og saa hurtigt paa dem og skubbede Døren til bag sig.

— Jeg gaar altsaa ikke fejl, sagde han og nikkede venligt. Det er jo Frøken Jensen, — den Herre er allenfals min gode gamle Ven!

Asmadæus havde rettet sig og stirrede paa ham med begge Hænderne knyttede og en bred, blaa Aare svulmende over Panden ned mod Næsen.

— Ingen Narrestreger, gamle Ven! sagde Herren, — du har været dig en Skovtur i Gaar Nat, ikke sandt? Har du noget med en lille Tur med mig lidt længere ind i Byen for at snakke lidt om den bedste Maade at faa Udgifterne dækkede paa?

Asmadæus stod et Øjeblik og tav. Saa trak han paa Skuldrene og sukkede og tog sin Hat og gik hen imod Døren.

Men idet Døren gled op, vendte han sig om mod Signe, som stod stille som en Mus, klistret op ad Sengen, bleg og stirrende med store, forfærdede Øjne.

Han saa paa hende, som hun stod der i al sin hvide Sommerstads, saa roligt paa hende med sine blaa Øjne og slog ud med Haanden.

Og Blik og Haand sagde begge det samme — —

Et stiltfærdigt, sikkert lille: Paa Gensyn!
